

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1982

Nr 52

Nr 52.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt för näringsverksamhet.

Föredragen för Republikens President den 17 december 1982.

Utfärdad i Mariehamn den 28 december 1982.

I enlighet med landstingets beslut¹⁾

ändras 8 § 4 punkten, 13 §, 19 §, 22 § 1 mom., 28 § 2 mom., 46a §, 53 § 2 mom. och 55 § 2 mom. landskapslagen den 25 juli 1969 om kommunalskatt för näringsverksamhet (32/69), av dessa lagrum 13 § sådan den lyder i landskapslagen den 1 juli 1977 (54/77), 19 § sådan den lyder i landskapslagen den 5 november 1971 (47/71) samt 28 § 2 mom. och 46a § sådana de lyder i landskapslagen den 10 april 1979 (30/79), samt

fogas till 16 §, sådan den lyder i landskapslagen den 5 november 1971 (47/71), en ny 4 punkt och till lagen en ny 27a § som följer:

8 §.

I 7 § avsedda avdragbara utgifter är bland andra:

4) löner till personer, som arbetat i näringsverksamheten, samt deras och deras anhörigas pensioner och av anställningen föranledda understöd samt försäkringspremier och andra sådana avgifter för ordnande av de anställdas och deras anhörigas pensions-, sjukersättnings-, invalidersättnings- och andra med dem jämförliga rättigheter och förmåner, dock så att med stöd av lagen om pension för företagare (FFS 468/69), lagen om pension för lantbruksföretagare (FFS 467/69) och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (FFS 1026/81) betalade premier är avdragbara endast med de i 29 § 1 mom. 5 punkten lagen om skatt på

inkomst och förmögenhet (FFS 1043/74) föreskrivna begränsningarna och med beaktande av 6 § 3 mom. landskapslagen om kommunalskatt på inkomst (45/76) samt att överföringar till av arbetsgivaren grundad självständig pensionsanstalt eller pensionsstiftelse är avdragbara endast till det belopp, som enligt försäkrings-tekniska grunder erfordras för täckande av stiftelsens eller anstaltens ansvarighet för pensions- eller övriga därmed jämförliga förbindelser;

13 §.

Nyttighet hänförs till omsättningstillgångarna från den tidpunkt då den avsänts, levererats eller på annat sätt överlåtits till den skattskyldige och intill den tidpunkt, då den av den skattskyldige överlåtits eller förbrukats, förstörts eller på annat sätt förlorats. Nyttighet som inköpts i utlandet anses ha överlåtits och hänförs således till den skattskyldiges omsättningstillgångar, från den tidpunkt då den förts ombord på fartyg, utgivits till annan fraktförare eller, enligt vad landskapsstyrelsen närmare bestämmer, på annat sätt överlämnats till den skattskyldige. Träd som köpts på rot till ett fast pris hänförs till köparens omsättningstillgångar från tidpunkten för avtalets ingående. Byggnad, konstruktion, maskin eller annan sådan av överlåtaren förfärdigad nyttighet, som beställaren enligt avtal mottar efter särskild granskning, hänförs till överlåtarens omsättningstillgångar, till dess den mottagits av beställaren.

¹⁾ Ls framst. nr 23/1981—82

Leu. bet. nr 19/1981—82

Stu. bet. nr 31/1981—82

16 §.

Såsom utgifter för inkomstens förvärvande eller bibehållande anses inte:

4) stämpelskatt på öppet brev eller annan handling, varmed någon tilldelats titel som inte är förenad med verklig tjänst.

19 §.

Inkomst utgör intäkt för det skatteår under vilket den erhållits i pengar, i form av fordran eller som annan förmån med penningvärde. Inkomstposter som är av ringa betydelse får likväl räknas som intäkt för det skatteår under vilket de inlutit.

22 §.

Utgift utgör, om inte annat är föreskrivet, kostnad för det skatteår under vilket skyldigheten att erlägga avgiften uppstått. Utgiftsposter av ringa betydelse får likväl räknas som kostnad för det skatteår under vilket de erlagts.

27a §.

Med avvikelse från vad om periodisering av inkomster och utgifter är föreskrivet skall i fråga om yrkesutövare, som bokfört och uppgjort resultaträkning i enlighet med 27 och 30 §§ bokföringslagen (FFS 655/73), hans inkomster anses utgöra intäkt för det skatteår under vilket de inlutit och hans utgifter kostnad för det skatteår under vilket de erlagts. Vederlag som erhålls vid överlåtelse av anläggningstillgångar samt utgifter för anskaffning av omsättnings- och anläggningstillgångar periodiseras dock i enlighet med bestämmelserna i 5 och 6 kap., om de inte i enlighet med 19 och 22 §§ är av ringa betydelse.

28 §.

Som kostnad för skatteåret betraktas på den skattskyldiges yrkande ytterligare högst 50 procent av den del av anskaffningsutgiften som enligt 1 mom. inte betraktas som kostnad, dock så

Mariehamn den 12 november 1982.

OLOF JANSSON
talman

Karl-Gunnar Fagerholm
vicetalman

Roger Jansson
vicetalman

Nr 52, utgiven från tryckeriet den 11 januari 1983.
Mariehamn 1983 — Ålands Tidnings-Tryckeri Ab.

att för skattskyldig som under skatteåret gjort driftsreservering med stöd av 46a § eller som har tidigare gjorda oupplösta driftsreserveringar betraktas högst 40 procent av den nämnda delen av anskaffningsutgiften som kostnad för skatteåret.

46a §.

Skattskyldig, med undantag för penninginrättning samt försäkrings- och pensionsanstalter, får avdra, under skatteåret gjord driftsreservering, som får uppgå till högst 75 procent av den skattskyldiges vinst under räkenskapsperioden före verkställd driftsreservering, dock så att det sammanlagda beloppet av de under skatteåret och tidigare gjorda, oupplösta driftsreserveringarna inte får överstiga 15 procent av summan av de löner för vilka förskotts innehållning erlagts och vilka betalats under de tolv månader som omedelbart föregått utgången av räkenskapsperioden.

Den del av beloppet av driftsreserveringar som överstiger det i 1 mom. avsedda maximibeloppet av driftsreserveringar skall betraktas som intäkt för det skatteår under vilket maximibeloppet överskridits. Om den skattskyldige upphör med sin verksamhet betraktas driftsreserveringarna som skattepliktig inkomst för det år under vilket verksamheten upphör.

53 §.

Den skattskyldige får inte avdra avskrivningar eller i 25 och 26 §§ avsedda kostnader till större belopp än han under skatteåret och tidigare avdragit i sin bokföring.

55 §.

Förlust från en förvärvskälla får avdras från inkomster från annan förvärvskälla på sätt i landskapslagen om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen (33/69) är föreskrivet.

Denna lag tillämpas första gången vid den beskattning som skall verkställas för år 1982, dock så att 53 § 2 mom. tillämpas i sin ändrade form första gången vid beskattningen för år 1984.